

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Palma de Mallorca, 22 de juliol de 2005.

JUAN CARLOS R.

La Presidenta del Govern en funcions,
MARIATERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

(En aquest Reial decret llei s'hi han incorporat les correccions d'errors publicades en el BOE núm. 178, de 27-7-2005, i en el BOE núm. 179, de 28-7-2005.)

MINISTERI DE JUSTÍCIA

12703 REIAL DECRET 796/2005, d'1 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de règim disciplinari del personal al servei de l'Administració de justícia. («BOE» 175, de 23-7-2005.)

El llibre VI de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, modificada per la Llei orgànica 19/2003, de 23 de desembre, regula bàsicament l'estatut jurídic dels cossos de funcionaris al servei de l'Administració de justícia.

La modificació legislativa esmentada va tenir com a antecedent el Pacte d'Estat per a la reforma de la justícia, en què es va acordar dur a terme una profunda reforma normativa que no només dissenyés el nou model d'oficina judicial, sinó també el desplegament d'un actualitzat estatut del personal al servei de l'Administració de justícia, adequat a la nova estructura organitzativa i capaç de respondre a les exigències de les seves funcions específiques.

De conformitat amb això, el llibre VI defineix «ex novo» els cossos al servei de l'Administració de justícia, als quals assigna funcions més conformes amb el nou model d'oficina judicial. En aquest sentit, es pretén equiparar els funcionaris al servei de l'Administració de justícia amb la resta del personal funcionari de les administracions públiques, sense perjudici de les especificitats derivades de l'article 122 de la Constitució.

La regulació vigent fins ara sobre règim disciplinari, relativa al personal que serveix a l'Administració de justícia i que recull l'article 470 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, es recull al capítol VIII del Reglament orgànic del cos de metges forenses, aprovat pel Reial decret 296/1996, de 23 de febrer, i al capítol VI del Reglament orgànic dels cossos d'oficials, auxiliars i agents al servei de l'Administració de justícia, aprovat pel Reial decret 249/1996, de 16 de febrer. El Reglament que s'aprova mitjançant aquest Reial decret uneix en una mateixa norma el règim disciplinari dels funcionaris abans esmentats, i respon així a la nova estructura dissenyada per la Llei orgànica 19/2003, de 23 de desembre, de reforma de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, que regula en el llibre VI tot el que fa referència als cossos de funcionaris i altre personal al servei de l'Administració de justícia.

Per la seva banda, els articles 471 i 535 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, preveuen el desplegament reglamentari de tot el que fa referència a l'estatut jurídic dels cossos al servei de l'Administració de justícia, inclòs el règim disciplinari. La finalitat d'aquest Reial decret no és altra que l'aprovació del Reglament de l'esmentat règim disciplinari dels funcionaris a què es refereix el llibre VI de

la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial. Es conforma així el seu àmbit subjectiu: cossos de metges forenses, facultatius de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, de gestió processal i administrativa, de tècnics especialistes de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, de tramitació processal i administrativa, d'auxili judicial i d'ajudants de laboratori de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, i altre personal al servei de l'Administració de justícia.

El Reglament no és aplicable als secretaris judicials, el règim disciplinari dels quals s'integra en el Reglament orgànic del cos de secretaris judicials, si bé, de conformitat amb el que disposa l'article 468 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, els secretaris judicials estan subjectes a responsabilitat disciplinària en els casos i d'acord amb els principis que estableix el llibre VI de la Llei esmentada per als funcionaris dels cossos al servei de l'Administració de justícia i són objecte de sancions iguals.

El Reglament atén en tot cas els principis que estableix la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, i desplega el contingut del títol IX del llibre VI de la Llei esmentada en el marc dels principis enumerats al seu article 535. És aplicable amb caràcter supletori el que disposa la normativa que regula el règim disciplinari dels funcionaris de l'Administració de l'Estat.

Quant al contingut, el Reglament manté una estructura similar a la regulació vigent fins ara, si bé introdueix una sèrie de novetats que, en definitiva, tenen per objecte agilitzar i racionalitzar el procediment per instruir els expedients disciplinaris. Destaca, entre d'altres aspectes, la limitació dels tipus d'òrgans competents per incoar, tramitar i imposar, si s'escau, les sancions disciplinàries. Així, els articles 15 i 20 del Reglament recullen el manament de l'article 539 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol. De conformitat amb la regulació de l'esmentada Llei orgànica, no es preveu ara més intervenció del ministeri fiscal en el procediment disciplinari que la necessària en el cas de concurrència de causa penal.

En l'elaboració d'aquesta disposició s'ha complert el tràmit d'audiència a què es refereix l'article 24 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, i han emès informe el Consell General del Poder Judicial, l'Agència Espanyola de Protecció de Dades i el Ministeri d'Administracions Públiques.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Justícia, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 1 de juliol de 2005,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació del Reglament general de règim disciplinari del personal al servei de l'Administració de justícia.*

S'aprova el Reglament general de règim disciplinari del personal al servei de l'Administració de justícia, el text del qual s'insereix a continuació.

Disposició transitòria única. *Procediments en tràmit.*

Els expedients disciplinaris que estiguin en tramitació en el moment de l'entrada en vigor del Reglament que aprova aquest Reial decret segueixen regulats per la normativa vigent en el moment de la seva iniciació, llevat que les disposicions d'aquest Reglament siguin més favorables.

Amb aquesta finalitat, s'ha de donar vista de l'expedient al funcionari perquè en el termini de 10 dies al·legui el que consideri convenient, sense que això pugui implicar la retroacció d'actuacions.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Queden derogats el capítol VIII sobre règim disciplinari del Reglament orgànic del cos de metges forenses, aprovat pel Reial decret 296/1996, de 23 de febrer, i el capítol VI sobre règim disciplinari del Reglament orgànic dels cossos d'oficials, auxiliars i agents al servei de l'Administració de justícia, aprovat pel Reial decret 249/1996, de 16 de febrer.

Disposició final única. Entrada en vigor.

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

València, 1 de juliol de 2005.

JUAN CARLOS R.

El ministre de Justícia,
JUAN FERNANDO LÓPEZ AGUILAR

REGLAMENT GENERAL DE RÈGIM DISCIPLINARI DEL PERSONAL AL SERVEI DE L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

TÍTOL I

Del règim disciplinari

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. Objecte.

Aquest Reglament té per objecte regular el règim disciplinari dels funcionaris al servei de l'Administració de justícia, sense perjudici de les disposicions complementàries que, en l'exercici de les competències reconegudes a la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder Judicial, dictin en matèria de règim disciplinari les comunitats autònomes que hagin rebut els traspessos de mitjans personals per al funcionament de l'Administració de justícia, disposicions que, en tot cas, han de respectar el que estableix aquest Reglament.

Article 2. Àmbit d'aplicació.

1. Aquest Reglament és aplicable als funcionaris de carrera que integren els cossos següents:

- Cos de gestió processal i administrativa.
- Cos de tramitació processal i administrativa.
- Cos d'auxili judicial.
- Cos de metges forenses.
- Cos de facultatius de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.
- Cos de tècnics especialistes de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.
- Cos d'ajudants de laboratori de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.

2. El Reglament també és aplicable als funcionaris interins que exerceixen funcions pròpies dels cossos que esmenta l'apartat anterior, així com els funcionaris en pràctiques que participin en processos de selecció per accedir-hi.

Article 3. Principis i garanties del procediment disciplinari.

1. El procediment disciplinari que regula aquest Reglament reconeix al funcionari expedientat, a més dels reconeguts per l'article 35 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, els drets següents:

- A la presumpció d'innocència.
- A ser notificat del nomenament d'instructor i secretari, així com a recusar-los.
- A ser notificat dels fets imputats, de la infracció que constitueixin i de les sancions que, si s'escau, es puguin imposar, així com de la resolució sancionadora.
- A formular al·legacions.
- A proposar totes les proves que siguin adequades per a la determinació dels fets.
- A poder actuar en el procediment assistit de lletrat o dels representants sindicals que determini.

2. No es poden aplicar al funcionari expedientat preceptes contraris o més restrictius que els que estableix aquest Reglament.

3. Sempre respectant el que disposen els articles 537 i 538 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, s'ha de guardar la deguda proporcionalitat entre la falta comesa i la sanció imposada.

4. No es pot exigir responsabilitat disciplinària per fets comesos amb posterioritat a la pèrdua de la condició de funcionari.

Article 4. Concurrencia de responsabilitat patrimonial o penal.

1. El règim disciplinari que estableix aquest Reglament s'entén sense perjudici de la responsabilitat patrimonial o penal en què puguin incórrer els funcionaris, que s'ha de fer efectiva en la forma que determini la Llei.

2. Quan de la instrucció d'un procediment disciplinari resulti l'existència d'indícis fundats de la comissió d'una infracció penal, l'instructor n'ha de suspendre la tramitació i posar-ho en coneixement de l'autoritat que hagi ordenat la incoació per a la seva oportuna comunicació al ministeri fiscal.

3. La incoació d'un procediment penal no és obstacle per a la iniciació d'un expedient disciplinari pels mateixos fets, però no s'ha de dictar resolució en aquest fins que no hagi recaigut sentència o interlocutòria de sobreseïment fermes en la causa penal. En tot cas, la declaració de fets provats continguda en la resolució que posa fi al procediment penal vincula la resolució que es dicti en l'expedient disciplinari, sense perjudici de la diferent qualificació jurídica que puguin merèixer en una via i l'altra.

4. Només pot recaure sanció penal i disciplinària sobre els mateixos fets quan no hi hagi identitat de fonament jurídic i bé jurídic protegit.

Article 5. Comunicacions als òrgans de representació dels funcionaris.

1. Quan s'incoï un expedient disciplinari a un funcionari que tingui la condició de delegat sindical, delegat de personal o càrrec electiu en el nivell provincial, autonòmic o estatal en les organitzacions sindicals, s'ha de notificar la incoació a la corresponent secció sindical, junta de personal o central sindical, segons sigui procedent, perquè puguin ser escoltades durant la tramitació del procediment.

La notificació s'ha de realitzar quan la incoació de l'expedient es practiqui dins de l'any següent al cessament de l'expedientat en alguna de les condicions que detalla el paràgraf anterior. També s'ha de realitzar si l'afectat pel

procediment disciplinari és candidat durant el període electoral.

2. Quan es tracti de funcionaris que estiguin afiliats a un sindicat, s'ha de notificar la incoació de l'expedient al sindicat i a la junta de personal, sempre que, preguntat a l'efecte, el funcionari no expressi la seva oposició a aquesta comunicació.

3. Quan es tracti d'un funcionari sense afiliació sindical, s'ha de comunicar la incoació a la junta de personal, sempre que el funcionari, igualment consultat, no s'oposi a la comunicació.

CAPÍTOL II

Faltes disciplinàries

Article 6. *Classes de faltes.*

Les faltes disciplinàries comeses pels funcionaris en l'exercici dels seus llocs de treball poden ser molt greus, greus i lleus.

Article 7. *Faltes molt greus.*

Es consideren faltes molt greus:

- a) L'incompliment del deure de fidelitat a la Constitució en l'exercici de la funció pública.
- b) Tota actuació que suposi discriminació per raó de sexe, raça, religió, llengua, opinió, lloc de naixement o veïnatge o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.
- c) L'abandonament del servei.
- d) L'emissió d'informes o l'adopció d'acords o resolucions manifestament il·legals, quan es causi perjudici greu a l'interès públic o es lesionin drets fonamentals dels ciutadans.
- e) La utilització indeguda de la documentació o informació a què tinguin o hagin tingut accés per raó del seu càrrec o funció.
- f) La negligència en la custòdia de documents que doni lloc a la seva difusió o coneixement indeguts.
- g) L'incompliment reiterat de les funcions inherents al lloc de treball o de les funcions encomanades.
- h) La utilització de les facultats que tingui atribuïdes, per influir en processos electorals de qualsevol naturalesa i àmbit.
- i) L'incompliment de les decisions judicials l'execució de les quals tingui encomanada.
- j) La desobediència greu o reiterada a les ordres o instruccions verbals o escrites d'un superior, emeses per aquest en l'exercici de les seves competències, referides a funcions o tasques pròpies del lloc de treball de l'interessat, llevat que siguin manifestament il·legals.
- k) La utilització de la condició de funcionari per a l'obtenció d'un benefici indegut per a si mateix o per a un tercer.
- l) La realització d'activitats declarades incompatibles per la Llei.
- m) La inobservança del deure d'abstenció, sabent que es dona alguna de les causes legalment previstes.
- n) Els actes que impedeixin l'exercici dels drets fonamentals, de les llibertats públiques i dels drets sindicals.
- ñ) L'incompliment del deure d'atendre els serveis essencials en cas de vaga.
- o) L'assetjament sexual.
- p) L'agressió greu a qualsevol persona amb qui es relacioni en l'exercici de les seves funcions.
- q) L'arbitrarietat en l'ús d'autoritat que causi un perjudici greu als subordinats o al servei.
- r) Les accions i omissions que hagin donat lloc en sentència ferma a una declaració de responsabilitat civil contreta en l'exercici de la funció per dol o culpa greu.

s) La comissió d'una falta greu quan hagi estat sancionat anteriorment per dues altres faltes greus que hagin adquirit fermesa, sense que hagin estat cancel·lades les anotacions corresponents o n'hagi estat procedent la cancel·lació.

Article 8. *Faltes greus.*

Es consideren faltes greus:

- a) La desobediència expressa a les ordres o instruccions d'un superior, emeses per aquest en l'exercici de les seves competències, referides a funcions o tasques pròpies del lloc de treball de l'interessat, llevat que siguin manifestament il·legals.
- b) L'incompliment de les decisions judicials l'execució de les quals els ha estat encomanada, quan no constitueixi falta molt greu.
- c) L'abús d'autoritat en l'exercici de les seves funcions quan no constitueixi falta molt greu.
- d) La negligència en la custòdia de documents, així com la utilització indeguda d'aquests o de la informació que coneguin per raó del càrrec, quan aquestes conductes no constitueixin falta molt greu.
- e) La tercera falta injustificada d'assistència en un període de tres mesos.
- f) La negligència o retard injustificat en el compliment de les funcions inherents al lloc de treball o de les funcions encomanades quan no constitueixi un notori incompliment d'aquestes.
- g) L'exercici de qualsevol activitat susceptible de compatibilitat, d'acord amb el que disposa la Llei 53/1984, de 26 de desembre, sobre incompatibilitats del personal al servei de les administracions públiques, sense obtenir la pertinent autorització o havent-la obtingut amb falta de veracitat en els pressupòsits al·legats.
- h) La falta de consideració greu amb els superiors, iguals o subordinats, així com amb els professionals o ciutadans.
- i) Causar dany greu en els documents o material de treball, així com en els locals destinats a la prestació del servei.
- j) La utilització inadequada dels mitjans informàtics i materials utilitzats en l'exercici de les seves funcions i l'incompliment de les instruccions facilitades per a la seva utilització, així com la indeguda utilització de les claus d'accés als sistemes informàtics.
- k) Les accions o omissions dirigides a eludir els sistemes de control d'horaris o a impedir que siguin detectats els incompliments injustificats de la jornada de treball.
- l) Deixar de promoure l'exigència de la responsabilitat disciplinària que escaigui al personal que integri la seva oficina, quan conegui o hagi de conèixer l'incompliment greu per aquest dels deures que li corresponguin.
- m) Obstaculitzar les tasques d'inspecció.
- n) Promoure la seva abstenció de forma clarament injustificada.
- ñ) L'incompliment reiterat de l'horari de treball sense causa justificada.
- o) La comissió d'una falta de caràcter lleu si ha estat sancionat anteriorment per resolució ferma per dues de lleus, sense que hagin estat cancel·lades les anotacions corresponents o n'hagi estat procedent la cancel·lació.

Article 9. *Faltes lleus.*

Es consideren faltes lleus:

- a) La falta de consideració amb els superiors, iguals o subordinats, així com amb els professionals o ciutadans, quan no constitueixi una infracció més greu.
- b) L'incompliment dels deures propis del seu càrrec o lloc de treball o la negligència en el seu exercici, sempre

que aquestes conductes no constitueixin infracció més greu.

- c) El retard injustificat en el compliment de les seves funcions quan no constitueixi falta més greu.
- d) L'absència injustificada per un dia.
- e) L'incompliment de l'horari de treball sense causa justificada quan no constitueixi falta greu.

CAPÍTOL III

Persones responsables

Article 10. *Persones responsables.*

A més dels autors, són responsables disciplinàriament els superiors que consentin les faltes molt greus i greus, així com els qui les indueixin o encobreixin, quan dels actes esmentats es derivin greus danys per a l'Administració o els ciutadans.

CAPÍTOL IV

Sancions disciplinàries

Article 11. *Sancions.*

No es pot imposar cap sanció per la comissió de falta molt greu o greu, sinó en virtut d'expedient disciplinari instruït a l'efecte mitjançant el procediment que estableix el títol II.

Per a la imposició de sancions per faltes lleus no és preceptiva la instrucció prèvia de l'expedient, llevat del tràmit d'audiència a l'interessat que regula l'article 23.

Article 12. *Classes de sancions.*

Les sancions que es poden imposar als funcionaris per les faltes comeses en el desenvolupament dels seus llocs de treball són:

- a) Advertència.
- b) Suspensió de feina i sou.
- c) Trasllat forçós fora del municipi de destí.
- d) Separació del servei.

Article 13. *Faltes i sancions.*

1. Les faltes lleus només poden ser corregides amb advertència.

2. Les faltes greus poden ser sancionades amb suspensió de sou i feina fins a tres anys o amb trasllat forçós fora del municipi.

3. Les faltes molt greus poden ser sancionades amb suspensió de sou i feina de tres anys i un dia fins a sis anys, amb trasllat forçós fora del municipi o amb separació del servei.

4. Els funcionaris als quals se sancioni amb trasllat forçós no poden obtenir nou destí al municipi d'origen durant un any quan la sanció hagi estat imposada per falta greu, i durant tres anys quan hagi correspost a la comissió d'una falta molt greu. Els terminis esmentats es computen des de la data de presa de possessió en el destí al qual hagin estat traslladats. Si la sanció no s'ha executat en el termini que preveu l'article 40, el còmput comença l'endemà de la finalització de l'esmentat termini.

Article 14. *Criteris per a la determinació de la graduació de les sancions.*

1. Per a la determinació de la sanció, s'ha de tenir en compte:

- a) La intencionalitat.

- b) El perjudici causat a l'Administració o als ciutadans.
- c) El grau de participació en la comissió de la falta.
- d) La reiteració o reincidència.

En cap cas es computen als efectes de reiteració o reincidència les sancions cancel·lades o que haguessin pogut ser-ho.

2. La determinació motivada de la classe de sanció que s'imposi per falta greu o molt greu s'ha de fer atenent el nombre i l'entitat dels pressupòsits anteriorment assenyalats que hagin concorregut en la comissió de la falta.

Per a la imposició de la sanció de separació del servei s'ha de tenir en consideració especialment que la conducta en què consisteixi la falta hagi estat realitzada de manera conscient i volguda, o bé que hagi estat fruit d'una greu falta d'atenció, cura o diligència exigibles al funcionari.

3. La sanció de suspensió de sou i feina no pot excedir la meitat de la seva durada màxima quan els fets objecte de l'expedient hagin estat comesos per negligència i el perjudici ocasionat a l'Administració o als ciutadans no mereixi el qualificatiu de greu. En un altre cas, la sanció es pot imposar en tota la seva extensió.

4. Dins dels límits mínim i màxim resultants de l'aplicació de la regla anterior, la durada concreta de la sanció de suspensió de sou i feina s'ha de determinar de forma motivada a la resolució i tenint en compte les circumstàncies concurrents en la falta i en l'infractor, i especialment les següents: si la falta es va esgotar en un únic acte o va suposar una conducta repetida en el temps, o si el funcionari expedientat va procedir a reparar o disminuir les conseqüències de la falta comesa. Quan ho justifiqui la deguda adequació entre la sanció que s'hagi d'aplicar, l'escassa gravetat del fet constitutiu de la infracció i les circumstàncies concurrents, l'òrgan competent per resoldre ha d'imposar la sanció en la seva durada mínima.

Article 15. *Òrgans competents.*

1. Són òrgans competents per a la imposició de les sancions disciplinàries:

a) El ministre de Justícia per imposar la sanció de separació del servei en tot cas.

b) El Ministeri de Justícia, a través del titular de la Direcció General de Relacions amb l'Administració de Justícia, i els òrgans que determinin les comunitats autònomes que hagin rebut els traspessos de mitjans personals per al funcionament de l'Administració de justícia, en relació amb els funcionaris destinats en els seus respectius àmbits de competència, per a la imposició de les sancions d'advertència, suspensió de sou i feina i trasllat forçós fora del municipi de destí.

2. No obstant això, quan la sanció de trasllat forçós suposi la mobilitat del territori d'una comunitat autònoma al d'una altra amb competències assumides, és competent per acordar-la el ministre de Justícia, amb l'informe favorable previ de la comunitat autònoma al territori de la qual es trasllada al funcionari sancionat.

CAPÍTOL V

Extinció de la responsabilitat disciplinària

Article 16. *Extinció de la responsabilitat disciplinària.*

La responsabilitat disciplinària s'extingeix pel compliment de la sanció, la mort del funcionari, la prescripció de la falta o de la sanció, l'indult i l'amnistia.

Article 17. Pèrdua de la condició de funcionari.

Si durant la tramitació del procediment disciplinari es produeix la pèrdua de la condició de funcionari de l'expedientat, s'ha de dictar una resolució en la qual, amb invocació de la causa, s'ha de declarar acabat el procediment per desaparició sobrevinguda del seu objecte, sense perjudici de la responsabilitat patrimonial o penal que li pugui ser exigida, i s'ha d'ordenar l'arxivament de les actuacions, llevat que l'interessat insti de forma motivada la continuació de l'expedient. Alhora, s'han de deixar sense efecte totes les mesures de caràcter provisional que s'hagin adoptat respecte al funcionari expedientat.

Article 18. Prescripció de les faltes i còmput de terminis.

1. Les faltes lleus prescriuen al cap de dos mesos; les greus, al cap de sis, i les molt greus, al cap d'un any. El termini es computa des de la data de la comissió.

2. En els casos en què un fet doni lloc a l'obertura de causa penal, els terminis de prescripció no comencen a computar-se sinó des de la fermesa de la resolució per la qual es conclougui la causa.

3. El termini de prescripció s'interromp en el moment en què s'iniciï el procediment disciplinari. El termini de prescripció es torna a computar si l'expedient roman paralitzat durant més de sis mesos per causes no imputables al funcionari subjecte a procediment.

4. En els supòsits de paralització de les actuacions, el simple acte recordatori que constrenyi a la inactivitat no és eficaç per interrompre el transcurs de la prescripció.

Article 19. Prescripció de les sancions i còmput de terminis.

1. Les sancions imposades prescriuen al cap de quatre mesos, en el cas de les faltes lleus; al cap d'un any, en els casos de faltes greus, i al cap de dos, en els casos de faltes molt greus.

2. El termini de prescripció es computa a partir de l'endemà del dia que adquireixi fermesa la resolució en què s'imposi.

TÍTOL II**Del procediment disciplinari****CAPÍTOL I****Disposicions generals****Article 20. Òrgans competents.**

Són competents per a la incoació i tramitació d'expedients disciplinaris, respecte dels funcionaris destinats en els seus respectius àmbits de competències en el moment de produir-se els fets objecte de l'expedient, el Ministeri de Justícia, a través del titular de la Direcció General de Relacions amb l'Administració de Justícia, i els òrgans que determinin les comunitats autònomes que hagin rebut els traspessos de mitjans personals per al funcionament de l'Administració de justícia, en els seus respectius àmbits territorials i respecte dels funcionaris que hi estan destinats.

Article 21. Informació prèvia.

1. Quan de la denúncia no resultin elements de judici suficients per decidir quant al seu arxivament o a la incoació de l'expedient, o quan ho jutgi necessari l'òrgan competent per a la incoació, ha d'acordar la pràctica d'una informació prèvia, que pot tenir caràcter reservat.

Quan hagi de tenir caràcter reservat, la resolució per la qual s'acordi així ha de ser motivada.

2. L'òrgan competent pot sol·licitar informació a les persones o òrgans que consideri oportú.

3. La pràctica d'aquesta informació prèvia no interromp la prescripció.

4. En el cas d'incoar-se l'expedient disciplinari, la informació prèvia s'hi ha d'incorporar.

Article 22. Suspensió provisional.

1. Durant la tramitació del procediment pot ser acordada la suspensió provisional de l'interessat per l'autoritat que en va ordenar la incoació, a proposta de l'instructor, mitjançant resolució motivada i amb l'audiència prèvia de l'interessat. Només es pot acordar quan existeixin indicis racionals de la comissió d'una falta greu o molt greu, i la durada de la mesura no pot excedir els sis mesos quan es tracti d'una falta molt greu, i els tres mesos quan es tracti d'una falta greu, llevat del cas d'una paralització del procediment imputable a l'interessat. Quan es tracta de faltes greus, la mesura té caràcter excepcional i només es pot acordar quan la seva falta d'adopció pugui causar perjudici a l'Administració de justícia, als interessos generals o als ciutadans particularment afectats.

2. El funcionari declarat en situació de suspensió provisional queda privat, durant el temps de permanència en la situació esmentada, de l'exercici de les seves funcions i no pot prestar serveis en cap Administració pública ni en organismes públics o entitats de dret públic que hi estiguin vinculades.

3. Els efectes derivats de la situació de suspensió provisional són els establerts per als funcionaris de l'Administració General de l'Estat declarats en aquesta situació.

4. Quan la suspensió no és declarada definitiva, el temps de durada es computa com de servei actiu, i s'ha d'acordar la incorporació immediata del funcionari al seu lloc de treball, amb reconeixement dels drets econòmics i altres que siguin procedents des de la data d'efectes de la suspensió.

5. Si es confirma la suspensió, el temps que el funcionari hagi estat en la situació de suspensió provisional ha de ser abonat per al còmput de la suspensió definitiva.

6. Quan s'hagi incoat un procediment penal pels mateixos fets que van donar lloc al procediment disciplinari, l'autoritat que va ordenar la incoació d'aquest últim ha de comunicar a l'òrgan jurisdiccional l'adopció de la mesura de suspensió provisional.

7. Contra la resolució per la qual s'acordi la mesura de suspensió provisional es poden interposar els recursos que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

CAPÍTOL II**Actuacions en el cas de faltes lleus****Article 23. Tràmit d'audiència.**

Per a la imposició de sancions per faltes lleus no és preceptiva la instrucció prèvia de l'expedient, llevat del tràmit d'audiència a l'interessat, que ha d'evacuar en tot cas la unitat administrativa a què correspongui la gestió de personal, amb les següents formalitats:

a) La citació que s'efectuï al funcionari ha d'expressar el fet que se li imputa, i se li ha d'advertir que, si ho considera oportú, pot comparèixer assistit d'un lletrat o dels representants sindicals que determini, així com amb les proves de què intenti valer-se. La citació, a la

qual s'ha d'adjuntar una còpia de la documentació existent fins en aquell moment, s'ha de fer, almenys, amb una antelació de set dies a aquell en què tingui lloc la pràctica de l'audiència.

b) Si la prova és testifical i els testimonis proposats es neguen a comparèixer a la seva instància, ho ha de comunicar a la unitat administrativa amb una antelació, almenys, de 72 hores a la data assenyalada per al tràmit d'audiència, perquè siguin citats d'ofici per aquella.

c) Verificat el tràmit d'audiència i practicades les proves proposades, si s'escau, la unitat administrativa ha d'elevat les actuacions a l'autoritat competent per dictar resolució. Si s'ha denegat la pràctica d'alguna prova sol·licitada pel funcionari, a la resolució esmentada s'ha de motivar aquesta denegació.

d) Són aplicables als funcionaris de la unitat administrativa a càrrec de la qual sigui la realització d'aquests tràmits les normes relatives a l'abstenció i recusació que estableix l'article 28.

Article 24. *Transformació de les actuacions.*

Si durant la tramitació de les actuacions s'adverteix que els fets investigats revesteixen caràcters de falta molt greu o greu, el funcionari encarregat d'aquestes ha de sotmetre l'assumpte a l'òrgan que en va ordenar la iniciació, que ha d'acordar el que sigui procedent.

CAPÍTOL III

Incoació del procediment disciplinari

Article 25. *Iniciació del procediment.*

1. El procediment s'inicia per acord de l'òrgan competent, bé per iniciativa pròpia, bé com a conseqüència de denúncia, i tot això sense perjudici de les facultats que la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, atorga per promoure l'exigència de responsabilitat disciplinària.

2. Si el procediment s'ha iniciat com a conseqüència de denúncia, s'ha de notificar al signant d'aquesta l'acord d'incoació o de no-incoació de l'expedient.

3. Als efectes d'aquest article s'entén per denúncia l'acte pel qual qualsevol persona, òrgan o institució, en compliment o no d'una obligació legal, posa en coneixement de l'òrgan competent per a la incoació del procediment l'existència d'un determinat fet que pugui constituir una de les faltes detallades als articles 7, 8 o 9.

4. No es dóna tràmit a les denúncies anònimes, ni tan sols per a la informació prèvia que regula l'article 21.

5. El procediment disciplinari s'ha d'impulsar d'ofici en tots els seus tràmits.

Article 26. *Contingut de l'acord d'incoació i la seva notificació.*

1. En l'acord d'incoació s'ha de designar un instructor, que ha de ser un funcionari públic pertanyent a un cos o escala de grup de titulació igual o superior al de l'expedient. No en pot ser instructor el secretari de l'oficina judicial en què presti serveis el funcionari expedientat, ni un funcionari destinat a la mateixa unitat, ni aquell altre funcionari que hagi intervingut en els tràmits d'informació prèvia.

2. En l'acord d'incoació s'ha de designar un secretari que ha de tenir la condició de funcionari públic i no pot estar destinat a la mateixa unitat que el funcionari expedientat ni haver intervingut en els tràmits d'informació prèvia.

3. La incoació del procediment, amb el nomenament de l'instructor i el secretari i l'expressió del cos a què pertanyin i el seu destí, s'ha de notificar al funcionari subjecte a expedient.

4. En l'acord d'incoació s'ha d'especificar de forma suficient la causa que motiva l'obertura del procediment, així com la falta presumptament comesa. Així mateix, se li ha de fer saber que pot actuar assistit d'un lletrat o dels representants sindicals que determini. Si hi va haver informació prèvia, se li ha de fer lliurament d'una còpia.

Article 27. *Abstenció i recusació.*

1. S'apliquen a l'instructor i al secretari les normes relatives a l'abstenció i recusació que estableixen els articles 28 i 29 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. El dret de recusació es pot exercir des del moment en què siguin notificades a l'interessat la identitat de l'instructor i la del secretari, i durant tota la instrucció de l'expedient.

3. L'abstenció i la recusació s'han de plantejar mitjançant un escrit motivat davant l'autoritat que va acordar el nomenament, que ha de resoldre en el termini de tres dies. En el cas de recusació, s'ha de donar audiència al recusat amb la màxima brevetat possible, i el termini de tres dies comença a comptar després d'haver estat escoltat.

4. Contra els acords adoptats en matèria d'abstenció i recusació no escau cap recurs, sense perjudici que l'interessat pugui al·legar la recusació en l'escrit d'interposició del recurs corresponent contra l'acord que posi fi al procediment disciplinari.

CAPÍTOL IV

Instrucció

Article 28. *Primeres actuacions instructores.*

1. L'instructor ha de practicar totes les proves i actuacions que siguin necessàries per a la determinació i comprovació dels fets i responsabilitats susceptibles de sanció, amb intervenció de l'interessat, que pot actuar des de l'inici de l'expedient assistit d'un advocat o dels representants sindicals que determini, acreditats pel seu sindicat.

2. Com a primeres actuacions, l'instructor ha de procedir a prendre declaració a l'interessat, a qui li n'ha de donar còpia, i a evacuar totes les diligències que es dedueixin de la comunicació o denúncia que va motivar la incoació de l'expedient i del que aquell va al·legar en la seva declaració. L'interessat ha de designar en l'acte esmentat el domicili als efectes de notificacions.

Article 29. *Contingut del plec de càrrecs i proposició de proves.*

1. A la vista de les actuacions practicades, i en un termini no superior a un mes comptat a partir de la notificació de l'obertura del procediment, l'instructor, si escau, ha de formular plec de càrrecs, en què s'han d'exposar els fets imputats amb expressió, si s'escau, de la falta presumptament comesa i de les sancions que hi puguin ser aplicables. En cas contrari, ha de proposar l'arxivament de l'expedient.

L'instructor, excepcionalment i sempre per causes justificades i degudament motivades, pot sol·licitar per una sola vegada a l'autoritat que va ordenar la incoació del procediment l'ampliació del termini esmentat en el paràgraf anterior per un altre de 15 dies, llevat del cas que no s'hagi rebut el resultat de diligències de prova acordades a instància del funcionari expedientat, o d'ofici per l'instructor; en aquest cas, l'ampliació de termini és d'un mes. Aquesta decisió s'ha de notificar a l'expedientat.

2. El plec de càrrecs s'ha de redactar de manera clara i precisa, en paràgrafs separats i numerats per cadascun dels fets imputats al funcionari. En el moment d'elaborar el plec de càrrecs, a la vista del resultat de les actuacions practicades, l'instructor ha de proposar el manteniment o l'aixecament de la mesura de suspensió provisional que, si s'escau, s'hagi adoptat.

3. El plec de càrrecs, juntament amb una còpia de les actuacions i diligències practicades, s'ha de notificar a l'interessat perquè en el termini de 10 dies el pugui contestar amb les al·legacions que siguin convenients, amb l'aportació de tots els documents que consideri d'interès i la proposició de les altres proves que estimi necessàries per a la seva defensa.

Article 30. *Resolució sobre admissió de proves.*

1. Contestat el plec de càrrecs o transcorregut el termini sense fer-ho, l'instructor ha de resoldre sobre la pràctica de les proves proposades per l'interessat, amb la declaració prèvia de pertinència, així com de totes les que consideri oportunes.

2. La denegació total o parcial de les proves proposades per l'interessat s'ha de fer per resolució motivada contra la qual no es pot interposar cap recurs, sense perjudici que l'interessat pugui reproduir la seva pretensió en l'escrit d'interposició del recurs corresponent contra la resolució que posi fi al procediment disciplinari.

Article 31. *Pràctica de les proves.*

1. La resolució per la qual s'acordi la pràctica de les proves s'ha de notificar a l'interessat de forma fefaent, perquè pugui intervenir en la seva pràctica de la forma que l'instructor determini motivadament. En cas que s'hagin admès proves diferents de la documental, la notificació s'ha de fer amb una antelació mínima de 48 hores a la pràctica de les proves esmentades.

2. Les proves s'han de practicar en presència de l'instructor i del secretari, que ha d'estendre acta del seu resultat. El secretari està encarregat que l'expedient estigui degudament ordenat i foliat, de manera que no existeixi risc de pèrdua de cap document.

3. El funcionari pot intervenir en la pràctica de les proves assistit del seu advocat o dels representants sindicals que determini.

4. Per a la pràctica de les proves es disposa del termini d'un mes.

Article 32. *Trasllat a l'interessat per formular al·legacions.*

1. Formalitzades les diligències precedents, l'instructor ha de posar de manifest l'expedient a l'interessat amb caràcter immediat perquè en el termini de 10 dies al·legui el que estimi pertinent en la seva defensa i aporti tots els documents que consideri d'interès.

2. S'ha de facilitar una còpia completa de l'expedient a l'interessat quan aquest ho sol·liciti.

Article 33. *Proposta de resolució.*

1. Complert l'anterior, en el termini dels 15 dies següents l'instructor ha de formular la proposta de resolució en què es fixin amb precisió els fets, que han de tenir relació amb els que es van fer constar en el plec de càrrecs i amb les proves practicades, se n'ha de fer la valoració jurídica per determinar la falta que es consideri comesa, i assenyalar la responsabilitat del funcionari, i s'ha d'indicar la sanció que es consideri procedent imposar d'acord amb el que estableix

l'article 14 o, si s'escau, s'ha de proposar l'arxivament de l'expedient.

2. L'instructor ha de notificar la dita proposta de resolució a l'interessat perquè, en el termini de 15 dies, al·legui tot el que consideri convenient en defensa seva.

Article 34. *Remissió a l'autoritat competent.*

Contestada la proposta de resolució o transcorregut el termini sense cap al·legació, s'ha de remetre l'expedient complet, amb caràcter immediat, a l'autoritat que va ordenar la incoació del procediment per a la decisió que sigui procedent.

Article 35. *Remissió en cas d'incompetència.*

Quan l'autoritat que hagi ordenat la incoació de l'expedient consideri procedent la imposició d'una sanció que no estigui dins de la seva competència, l'ha de remetre juntament amb la seva proposta a l'autoritat que sigui competent.

Article 36. *Devolució de l'expedient a l'instructor.*

1. L'òrgan competent per imposar la sanció pot tornar l'expedient a l'instructor per a la pràctica de les diligències imprescindibles per a la resolució.

2. En aquest cas, l'instructor, abans de tornar a remetre l'expedient a l'òrgan competent per imposar la sanció, ha de donar vista de les actuacions al funcionari expedientat, perquè en el termini de 10 dies al·legui el que estimi convenient.

CAPÍTOL V

Terminació

Article 37. *Resolució.*

1. La resolució, que posa fi al procediment disciplinari, l'ha d'adoptar en el termini de 15 dies des de la recepció de l'expedient l'autoritat competent, que s'ha de pronunciar sobre totes les qüestions que s'hi plantejgen.

2. La resolució que posi fi al procediment disciplinari ha de determinar amb tota precisió la falta que s'estimi comesa, assenyalar els preceptes en què aparegui recollida, el funcionari responsable i la sanció que s'imposa.

3. La resolució ha de ser motivada i no s'hi poden acceptar fets diferents dels que van servir de base al plec de càrrecs i a la proposta de resolució, sense perjudici de la seva valoració jurídica diferent.

4. Si a la resolució s'estima la inexistència d'una falta o de responsabilitat del funcionari, s'ha de declarar conclòs l'expedient i se n'ha d'ordenar l'arxivament.

5. En la resolució que posi fi al procediment, tant si és sancionadora com de conclusió i arxivament, s'hi han de fer les declaracions oportunes amb vista a la mesura de suspensió provisional que s'hagi pogut adoptar durant la tramitació del procediment.

6. La resolució ha de ser notificada a l'interessat amb expressió del recurs o recursos que es puguin interposar, l'òrgan davant el qual s'han de presentar i els terminis per interposar-los.

7. De les resolucions per faltes molt greus n'han de ser informats en tot cas les juntes o delegats de personal corresponents. També n'han de ser informats quan es tracti de faltes greus, llevat que el funcionari sancionat, degudament preguntat sobre aquesta qüestió, manifesti la seva oposició a la comunicació.

8. La resolució ha de ser notificada al cap de la unitat o òrgan en què exerceixi el seu lloc de treball el funcionari sancionat.

Article 38. Durada del procediment disciplinari.

La durada del procediment disciplinari no pot excedir els 12 mesos. Vençut aquest termini sense que s'hagi dictat i notificat la resolució que posi fi al procediment, es produeix la seva caducitat.

No es produeix la caducitat si l'expedient ha quedat paralitzat per una causa imputable a l'interessat.

Article 39. Recursos.

El règim de recursos aplicable a les resolucions que posin fi al procediment és el que estableix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 40. Execució de les sancions.

Una vegada exhaurida la via administrativa, les sancions disciplinàries s'han d'executar segons els termes de la resolució en què s'imposin i en el termini màxim d'un mes des de la notificació de la resolució a l'interessat, excepte quan per causes justificades se n'estableixi un altre de diferent a l'esmentada resolució.

Article 41. Anotació de les sancions.

1. Les sancions disciplinàries s'han d'anotar al Registre central de personal del Ministeri de Justícia, amb expressió de les faltes que les van motivar.

2. Les comunitats autònomes que hagin rebut els traspessos de mitjans personals per al funcionament de l'Administració de justícia han de donar compte al Ministeri de Justícia de les sancions imposades al personal que hi està destinat perquè constin al Registre esmentat.

Article 42. Cancel·lació de l'anotació de les sancions.

1. L'autoritat competent per sancionar ho és també per decretar la cancel·lació de l'anotació corresponent.

2. L'anotació de la sanció d'avertència queda cancel·lada, d'ofici o a instància de l'interessat, pel transcurs del termini de sis mesos des que va adquirir fermesa, si durant aquest temps el sancionat no ha donat lloc a un altre procediment disciplinari que acabi amb la imposició de sanció.

3. L'anotació de les restants sancions, excepte la de separació del servei, es pot cancel·lar d'ofici o a instància de l'interessat quan hagin transcorregut, almenys, dos o quatre anys des del compliment de la sanció, segons es tracti de falta greu o molt greu, i si l'interessat no ha donat lloc a un nou procediment disciplinari que acabi amb la imposició de sanció des de la fermesa de l'acord sancionador.

4. La cancel·lació esborra l'antecedent a tots els efectes i s'ha de comunicar d'ofici al Registre central de personal.

5. En cap cas es computen als efectes de reincidència les sancions les anotacions de les quals hagin estat cancel·lades o ho hagin pogut ser.

Disposició final única. Normativa d'aplicació supletòria.

És aplicable, en el que no preveu aquest Reglament, amb caràcter supletori i en el que sigui procedent, el que disposen la normativa reguladora del règim disciplinari dels funcionaris de l'Administració de l'Estat i la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

12706 REIAL DECRET 892/2005, de 22 de juliol, pel qual es modifica la norma general d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris, aprovada pel Reial decret 1334/1999, de 31 de juliol, pel que fa a l'etiquetatge de determinats productes alimentaris que contenen àcid glicirídic i la seva sal amònica. («BOE» 175, de 23-7-2005.)

La norma general d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris, aprovada pel Reial decret 1334/1999, de 31 de juliol, i modificada pel Reial decret 238/2000, de 18 de febrer, incorpora la Directiva 79/112/CEE del Consell, de 18 de desembre de 1978, relativa a l'aproximació de les legislacions dels estats membres en matèria d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris, així com les seves posteriors modificacions, entre aquestes la Directiva 97/4/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 27 de gener de 1997. L'any 2000, per tal de guanyar-hi en claredat i racionalitat, es va procedir a codificar la Directiva esmentada, mitjançant l'aprovació de la Directiva 2000/13/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de març de 2000, relativa a l'aproximació de les legislacions dels estats membres en matèria d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris.

La norma general es modifica novament mitjançant el Reial decret 1324/2002, de 13 de desembre, que incorpora a l'ordenament jurídic intern la Directiva 2001/101/CE de la Comissió, de 26 de novembre de 2001, per la qual es modifica la Directiva 2000/13/CE, i la Directiva 2002/86/CE de la Comissió, de 6 de novembre de 2002, per la qual es modifica la Directiva 2001/101/CE.

Així mateix, la Directiva 2003/89/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 10 de novembre de 2003, per la qual es modifica la Directiva 2000/13/CE, s'incorpora al nostre ordenament jurídic intern mitjançant el Reial decret 2220/2004, de 26 de novembre, pel qual es modifica la norma general d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris, aprovada pel Reial decret 1334/1999, de 31 de juliol.

D'altra banda, s'ha aprovat la Directiva 2004/77/CE de la Comissió, de 29 d'abril de 2004, per la qual es modifica la Directiva 94/54/CE pel que fa a l'etiquetatge de determinats productes alimentaris que contenen àcid glicirídic i la seva sal amònica. Entre els seus considerants s'al·ludeix al fet que el Comitè Científic de l'Alimentació Humana, en el seu dictamen de 4 d'abril de 2003 sobre l'àcid glicirídic i la seva sal amònica, va arribar a la conclusió que un nivell màxim de 100 mg/dia d'ingesta proporciona un nivell de protecció suficient per a la majoria de la població i que un consum superior al dit nivell pot agreujar la hipertensió. No obstant això, el Comitè va assenyalar que entre la població existeixen subgrups per als quals aquest límit superior pot no oferir una protecció suficient. Aquests subgrups inclouen persones amb problemes de salut relacionats amb els trastorns de l'homeòstasi de l'aigua i els electrolits.

En els productes alimentaris, l'exposició a l'àcid glicirídic i la seva sal amònica té lloc a través dels dolços de regalèssia, inclosos els xiclets, les infusions i les altres begudes.

Totes aquestes circumstàncies fan necessari que s'adoptin en l'ordenament espanyol les disposicions oportunes en relació amb l'etiquetatge de determinats productes alimentaris, amb l'objectiu de donar compliment a la Directiva 2004/77/CE i d'informar més bé els consumidors i protegir-ne la salut, mitjançant la inclusió a l'annex IV de la norma general d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris, de les mencions